

11. ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Όστις δε υψώση εαυτόν, θέλει ταπεινωθή, και όστις ταπεινώση εαυτόν, θέλει υψωθή.» Ματθαίον 23/κγ' 12.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Έξ. 19/ιθ' 5,6, Ματθ. 23/κγ', Ιωάν. 12/ιβ' 20-26, Ματθ. 24/κδ', Α' Θεσ. 4/δ' 16.

Με την Δευτέρα Παρουσία του Ιησού κλιμακώνεται η Χριστιανική πίστη. Η πρώτη έλευση του Ιησού και ο θάνατός Του στο σταυρό είναι οι βασικοί προάγγελοι της Δευτέρας Παρουσίας. Χωρίς την Πρώτη Έλευση δεν μπορεί να υπάρξει η Δεύτερη, και η Πρώτη θα ήταν μάταιη χωρίς τη Δεύτερη. Και οι δύο είναι αδιαχώριστες, σε διαφορετικό χρόνο αλλά με κοινό σκοπό που δεν είναι άλλος από την λύτρωση της ανθρωπότητας και τη λήξη της Μεγάλης Διαμάχης. Η Πρώτη Έλευση επιτελέστηκε και τώρα περιμένουμε με ανυπομονησία την Δεύτερη.

Αυτήν την εβδομάδα θα δούμε τι αναφέρεται στο Ματθ. 23/κγ' στην τελευταία έκκληση του Ιησού σε κάποιους από τους Ιουδαίους ηγέτες να μετανοήσουν και να Τον αποδεχτούν ως τη μόνη τους ελπίδα για σωτηρία. Στο Ματθ. 24/κδ' ο Ιησούς απαντάει στις ερωτήσεις των μαθητών σχετικά με τα γεγονότα που θα προηγηθούν της Δευτέρας Παρουσίας. Εδώ, ο Ιησούς συνδέει την καταστροφή της Ιερουσαλήμ με τα γεγονότα που θα λάβουν χώρα πριν την δεύτερη έλευσή Του.

Όσο άσχημα κι αν εξελίσσονται τα πράγματα, πόλεμοι, λοιμοί, προδοσίες, έχουμε την υπόσχεση ότι θα δούμε «τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής» (Ματθ. 24/κδ' 30). Με άλλα λόγια, παρά τις δοκιμασίες και τη θλίψη, έχουμε κάθε λόγο να χαίρομαστε.

Κυριακή 5 Ιουνίου

ΤΥΦΛΟΙ ΟΔΗΓΟΙ

Ο Ίδιος ο Ιησούς οδήγησε το λαό Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ, με δυνατό και «εξηπλωμένο» χέρι. Με φτερά αετού τους έβγαλε από την Αίγυπτο και τους οδήγησε. «Θέλετε είσθαι εις εμέ ο εκλεκτός από πάντων των λαών, διότι ιδική μου είναι πάσα η γη. Και σεις θέλετε είσθαι εις εμέ βασιλείον ιεράτευμα, και έθνος άγιον» (Έξ. 19/θ' 5,6).

Υπό μία έννοια, στο όρος Σινά ο Ιησούς έκανε συνθήκη γάμου με τον λαό. Στην Έξ. 24/κδ' αναφέρει πως οι πρεσβύτεροι, «είδον τον Θεόν του Ισραήλ, και υπό τους πόδας αυτού ως εδάφους εστρωμένον εκ λίθου σαπφείρου, και ως το στερέωμα του ουρανού... είδον τον Θεόν, και έφαγον και έπιον» (Έξ. 24/κδ' 9-11). Ο Χριστός πρόσφερε το ποτήρι της διαθήκης στο Ισραήλ, όπως ένας άνδρας προσφέρει στην γυναίκα που επιθυμεί να παντρευτεί και να της χαρίσει ένα υπέροχο μέλλον. Ο Ισραήλ δέχτηκε το ποτήρι και είπε, *Ναι, θέλουμε να ζήσουμε για πάντα μαζί Σου στη γη της Επαγγελίας.*

Έχοντας αυτά κατά νου, διαβάστε Μαθθ. 23/κγ'. Τι λέει ο Ιησούς στους πνευματικούς ηγέτες του Ισραήλ; Για ποιο πράγμα τους προειδοποιεί; Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτές τις επιπληξεις; Πώς μπορούμε να βεβαιωθούμε ότι δεν θα βρεθούμε και εμείς ένοχοι για τα ίδια πράγματα;

.....
.....
Στο Μαθθ. 23/κγ' έχουμε την τελευταία παράκληση για συμφιλίωση με τους εκλεκτούς Του. Αλλά οι Εκείνοι Τον απέρριψαν. Αποδέχτηκε την απόφασή τους και για τελευταία φορά έφυγε από τον οίκο τους – τον ναό. «Ιδού,» είπε, «αφίνεται εις εσάς ο οίκος σας έρημος» (Μαθθ. 23/κγ' 38). Μόλις ο Ιησούς έφυγε από τον ναό, ερήμωσε, άδειασε, εγκαταλείφθηκε, και ο λαός βρέθηκε στην ίδια κατάσταση που ήταν στην έρημο όπου ο Κύριος τους έσωσε την πρώτη φορά. Μία μεγάλη αλλαγή στην ιστορία της σωτηρίας θα γινόταν, και οι ηγέτες, μαζί με όλους όσους εξαπάτησαν, θα την έχαναν. Εντωμεταξύ, οι Ιουδαίοι και οι Εθνικοί που ήταν ανοικτοί στην καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, θα συνέχιζαν το σπουδαίο έργο και την κλήση που είχε δοθεί στο Ισραήλ. Θα γίνονταν το αληθινό σπέρμα του Αβραάμ «και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι» (Γαλ. 3/γ' 29). Και σε εμάς σήμερα έχει δοθεί η ίδια κλήση.

Δευτέρα 6 Ιουνίου

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

Μετά την επίπληξη προς τους Ιουδαίους ηγέτες που Τον απέρριψαν, ο Χριστός μαθαίνει ότι κάποιοι Εθνικοί θέλουν να Τον δουν (Ιωάν. 12/ιβ' 20-26). Οι Έλληνες απεύθυναν το αίτημά τους πρώτα στους Ιουδαίους μαθητές του Ιησού. Μετά από λίγο καιρό θα συνέβαινε κάτι παρόμοιο σε μεγαλύτερη ωστόσο κλίμακα: ενώ κάποιοι Ιουδαίοι θα απέρριπταν τον Ιησού, κάποιοι άλλοι θα γινόντουσαν τα μέσα για να γνωρίσουν οι Εθνικοί τον Ιησού. Το συναρπαστικό είναι ότι η αίτηση των Ελλήνων έρχεται αμέσως μετά την δήλωση του Ιησού ότι ο οίκος τους θα αφηνόταν έρημος. Είναι αλήθεια ότι ανέκαθεν στην πρόθεση του Θεού ήταν η σωτηρία των Εθνικών, όπως και των Ιουδαίων.

Τι εικόνα παρουσιάζει στο Ματθ. 24/κδ' 1-14 ο Ιησούς για τους πιστούς, και για τον κόσμο γενικότερα;

.....
Ο Ιησούς απαντάει στις ερωτήσεις των μαθητών σχετικά με τα σημεία της έλευσής Του και του τέλους του κόσμου. «Στην ερώτηση των μαθητών ο Χριστός δεν απάντησε ξεχωρίζοντας την καταστροφή της Ιερουσαλήμ από τη μεγάλη ημέρα της παρουσίας Του. Ανάμιξε την περιγραφή των δύο αυτών γεγονότων. Αν είχε φανερώσει στους μαθητές Του τα μελλοντικά συμβάντα όπως Αυτός τα έβλεπε, δεν θα μπορούσαν να αντέξουν στο θέαμα. Από ευσπλαχνία γι' αυτούς συνδύασε την περιγραφή των δύο κρίσιμων περιστάσεων, αφήνοντας στους μαθητές να μελετήσουν τη σημασία μόνοι τους... Ολόκληρη αυτή η ομιλία δόθηκε όχι μόνο για τους μαθητές, αλλά και για εκείνους οι οποίοι θα τύχαινε να ζουν στις τελευταίες σκηνές της ιστορίας της γης.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 601.

Ένα πράγμα είναι ξεκάθαρο στην απάντηση του Ιησού: τα γεγονότα που θα προηγηθούν της έλευσής Του δεν είναι ευχάριστα. Ο Ιησούς δεν μίλησε για μία περίοδο επίγειας ειρήνης. Πόλεμοι, προδοσίες, φυσικές καταστροφές, διωγμός της εκκλησίας, ψευδοχριστοί και ψευδοπροφήτες. Μόνο θετικό σημείο είναι η υπόσχεση, «θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον τη βασιλείας εν όλη τη οικουμένη» (εδ. 14).

ΣΚΕΨΗ: Στο Ματθ. 24/κδ' 13 ο Ιησούς λέει: «Ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή». Τι μπορούμε να κάνουμε για να μείνουμε πνευματικά ισχυροί στις δοκιμασίες που μπορούν να μας καταβάλλουν και να μας κάνουν να εγκαταλείψουμε; Το έχουμε δει

να συμβαίνει σε άλλους, γι' αυτό, τι μπορούμε να κάνουμε για να μη συμβεί και σε εμάς;

Τρίτη 7 Ιουνίου

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Διαβάστε Ματθ. 24/κδ' 15-22. Για ποιο πράγμα μιλάει εδώ ο Ιησούς; Τι εικόνα παρουσιάζει σε απάντηση στις ερωτήσεις που Του έκαναν;

.....
«Το βδέλυγμα της ερημώσεως» γενικώς θεωρείται ότι πρόκειται για την βεβήλωση κάτι αγίου. Ο Ιησούς προφανώς αναφέρεται στην καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ. Όπως είδαμε, ο Ιησούς ανέμιξε τα σημεία για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ μ' αυτά που θα προηγούνταν της Δεύτερης Έλευσής Του. «Στην περίπτωση της Ιερουσαλήμ ο Χριστός διέκρινε ένα σύμβολο της σκληροκαρδίας του επίλοιπου κόσμου που με την απιστία και την ανταρσία του βιάδιζε εσπευσμένα προς τις τιμωρές κρίσεις του Θεού.» Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 20.

Και όμως παρά την ερήμωση, ο Κύριος θέλει να σώσει όσους μπορεί. Στο κατά Λουκάν, ο Ιησούς λέει στους μαθητές ότι πρέπει να φύγουν πριν το βδέλυγμα: «Όταν δε ίδητε την Ιερουσαλήμ περικυκλωμένην υπό στρατοπέδων, τότε γνωρίσατε ότι επλησίασεν η ερήμωσις αυτής. Τότε οι όντες εν τη Ιουδαία ας φεύγωσιν εις τα όρη, και οι εν μέσω αυτής ας αναχωρώσιν έξω, και οι εν τοις αγροίς ας μη εμβαίνωσιν εις αυτήν. Διότι ημέραι εκδικήσεως είναι αύται, διά να πληρωθώσι πάντα τα γεγραμμένα» (Λουκάν 21/κα' 20-22).

Όταν οι Χριστιανοί της Ιερουσαλήμ είδαν αυτά τα γεγονότα, έφυγαν από την πόλη, όπως τους είχε πει ο Ιησούς, ενώ οι περισσότεροι Ιουδαίοι που έμειναν πίσω θανατώθηκαν. Υπολογίζεται ότι πάνω από ένα εκατομμύριο Ιουδαίοι πέθαναν κατά τη διάρκεια της πολιορκίας, και περισσότεροι από 97.000 αιχμαλωτίστηκαν. «Όταν κάποια στιγμή, οι Ρωμαίοι αναπάντεχα σταμάτησαν την πολιορκία τους, όλοι οι Χριστιανοί διέφυγαν, και λέγεται ότι κανείς τους δεν σκοτώθηκε. Κατέφυγαν στην Πέλλα, μία πόλη που βρίσκεται ανατολικά του Ιορδάνη ποταμού περίπου 27 χλμ. νότια της Λίμνης της Γαλιλαίας.» The SDA Bible Commentary, τομ. 5, σ. 499.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε κάποια στιγμή που σας προειδοποίησαν για κάτι και δεν υπακούσατε. Γιατί είναι σημαντικό, εκτός από τις υπέ-

ροχες υποσχέσεις του Λόγου του Θεού, να υπακούμε και τις προειδοποιήσεις Του;

Τετάρτη 8 Ιουνίου

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Η απάντηση του Ιησού στο Ματθ. 24/κδ' έχει να κάνει με «το σημείον της παρουσίας» Του (εδ. 3), δηλαδή την επιστροφή Του.

Τι προειδοποιήσεις δίνει ο Ιησούς στα πλαίσια των γεγονότων πριν την επιστροφή Του και πώς φαίνονται μέσα στην ιστορία; Ματθ. 24/κδ' 23-26.

.....

.....

.....

Εδώ ο Ιησούς, ο Οποίος από ανθρώπινη άποψη θεωρούνταν ένας απλός Γαλιλαίος κήρυκας με λίγους σχετικά ακολούθους, λέει ότι θα εμφανιστούν πολλοί που θα έρθουν στο όνομά Του, ισχυριζόμενοι ότι είναι Αυτός. Και αυτό συνέβη στο παρελθόν, και ακόμη και σήμερα, και είναι ένα γεγονός που πιστοποιεί ακόμη περισσότερο πόσο αληθινός είναι ο Λόγος του Θεού.

Διαβάστε Ματθ. 24/κδ' 27-31. Πώς περιγράφεται η Δευτέρα Παρουσία; Τι θα γίνει όταν θα έρθει ο Χριστός;

.....

Μετά την προειδοποίηση πως πολλοί θα ισχυριστούν ότι είναι ο Χριστός, ο Ιησούς περιγράφει την Δευτέρα Παρουσία.

Πρώτον, η Δευτέρα Παρουσία του Ιησού είναι ένα κυριολεκτικό γεγονός που θα γίνει από τον Ίδιο. Ο Ίδιος ο Ιησούς θα έρθει ξανά στη γη. «Επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού» (Α' Θεσ. 4/δ' 16), μία δήλωση που καταρρίπτει τον ισχυρισμό κάποιων ότι η επιστροφή του Χριστού είναι ένα ιδανικό – μία νέα εποχή για την ανθρώπινη ιστορία. Η επιστροφή Του θα είναι ορατή, όπως η αστραπή στον ουρανό. «Και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός» (Αποκ. 1/α' 7). Η αναφορά των σαλπίγγων πιστοποιεί ότι θα είναι ένα τόσο ηχηρό γεγονός που και οι νεκροί θα αναστηθούν! Και τέλος, εάν στην Πρώτη Έλευση ήρθε ταπεινός, στη Δεύτερη, ο Ιησούς θα έρθει ως θριαμβευτής Βασιλιάς (Αποκ. 19/θ' 16) ως Νικητής των εχθρών Του (Α' Κορ. 15/ιε' 25).

ΣΚΕΨΗ: Σε μία εποχή αναταραχών και αβεβαιότητας που υπάρχει στον κόσμο για το μέλλον, πώς μπορούμε να αντλήσουμε προσωπική δύναμη και ελπίδα από την υπόσχεση για τη Δευτέρα Παρουσία;

Πέμπτη 9 Ιουνίου

ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ

Με την Δευτέρα Παρουσία του Ιησού κλιμακώνονται οι Χριστιανικές προσδοκίες, εκπληρώνονται όλες οι υποσχέσεις. Χωρίς αυτήν, θα αποσυντεθούμε απλώς στους τάφους μας. Χωρίς την Δευτέρα Παρουσία και όλα όσα περιλαμβάνει, τα πάντα στην πίστη μας γίνονται ένα ψέμα, μία φάρσα, ακριβώς αυτό που ισχυρίζονται οι επικριτές του Χριστιανισμού.

Δεν πρέπει λοιπόν να μας εκπλήσσει το ότι κάποιοι Χριστιανοί ανυπομονώντας για την επιστροφή του Ιησού όρισαν ημερομηνίες για την Δευτέρα Παρουσία. Άλλωστε πολλά εξαρτώνται από αυτήν την επιστροφή. Ωστόσο, όλες οι ημερομηνίες που ορίστηκαν για την επιστροφή του Χριστού, ήταν λανθασμένες.

Διαβάστε Ματθ. 24/κδ' 36,42. Γιατί κάθε ημερομηνία που ορίζεται είναι λάθος;

.....
.....
.....

Επειδή ακριβώς δεν γνωρίζουμε το πότε θα επιστρέψει ο Χριστός, προειδοποιούμε να είμαστε έτοιμοι και να αγρυπνούμε.

Διαβάστε Ματθ. 24/κδ' 42-51. Πώς μπορούμε να αγρυπνούμε και να είμαστε έτοιμοι για την Δευτέρα Παρουσία;

.....
.....

Ο Ιησούς είναι ξεκάθαρος: δεν μπορούμε να γνωρίζουμε την ακριβή ημέρα της έλευσής Του. Για την ακρίβεια, θα έρθει όταν δεν θα Τον περιμένουμε. Γι' αυτό πρέπει πάντοτε να είμαστε έτοιμοι. Πρέπει να ζούμε σαν να είναι να έρθει την οποιαδήποτε στιγμή, ακόμη κι αν δεν ξέρουμε το πότε. Η σκέψη, *Αργεί να έρθει, ας κάνω ό, τι θέλω*, είναι αυτή για την οποία μας προειδοποιεί ο Ιησούς. Πρέπει να επιδιώκουμε να είμαστε πιστοί επειδή αγαπάμε τον Κύριο και θέλουμε να κάνουμε το σωστό, ασχέτως του πότε θα επιστρέψει. Άλλωστε, βάση όλων των εδαφίων που υπάρχουν για την κρίση, ο χρόνος της Δευτέρας Παρουσίας δεν έχει καμία σημασία. Αργά ή γρήγορα, η κρίση θα έρθει.

ΣΚΕΨΗ: Ως Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας που καιρό πιστεύουμε στην επιστροφή του Χριστού, πώς μπορούμε να βεβαιωθούμε ότι δεν θα κάνουμε το ίδιο λάθος με τον «κακό δούλο» έστω και ασυναίσθητα;

Παρασκευή 10 Ιουνίου Περαιτέρω μελέτη:

Δύση ηλίου: 20:47'

Στα πλαίσια των γεγονότων που αναφέρονται στο Ματθ. 24/κδ', ο Ιησούς είπε, «Αληθώς σας λέγω, δεν θέλει παρέλθει η γενεά αυτή, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα» (εδ. 34). Αυτό το εδάφιο προκάλεσε σύγχυση επειδή τίποτα από όλα αυτά δεν συνέβη. Ο Δρ. Richard Lehmann, γράφοντας το *The Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, λέει πως ο όρος «γενεά» ανταποκρίνεται στον Εβραϊκό όρο *dor*, που χρησιμοποιείται συχνά για να περιγράψει μία ομάδα ή τάξη ανθρώπων, όπως «γενεά διεστραμμένη και απειθής» (Ψαλμ. 78/η' 8). Έτσι, ο Ιησούς δεν χρησιμοποίησε αυτόν τον όρο για να προσδιορίσει την εποχή, αλλά αναφερόταν στην τάξη των κακών ανθρώπων. «Σύμφωνα με την Εβραϊκή λέξη, ο Ιησούς χρησιμοποίησε τον όρο «γενεά» για μία συγκεκριμένη τάξη ανθρώπων. Η πονηρή γενιά θα περιλάμβανε όλους όσους μοιράζονταν τα κακά χαρακτηριστικά (Ματθ. 12/ιβ' 39, 16/ις' 4, Μαρκ. 8/η' 38).» *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, σ. 904. Με άλλα λόγια, το κακό θα υπάρχει μέχρι το τέλος του κόσμου, μέχρι την επιστροφή του Ιησού.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Πώς αντιμετωπίζουμε, ως εκκλησία, αυτήν την φαινομενική καθυστέρηση; Δεν υπήρχαν Αντιβεντιστές στο παρελθόν που πίστευαν ότι ο Ιησούς θα ερχόταν στη δική τους εποχή; Και πολλοί από μας δεν πιστεύουμε το ίδιο; Την ίδια στιγμή, το να περιμένουμε ότι θα έρθει σε κάποια εποχή δεν είναι σαν να θέτουμε ημερομηνία για την επιστροφή Του; Πώς μπορούμε να βρούμε την σωστή ισορροπία σχετικά με την Δευτέρα Παρουσία; Πώς μπορούμε να αποφύγουμε την συμπεριφορά του «κακού δούλου», αλλά και να μην βλέπουμε το καθετί ως προάγγελο του τέλους; Ποια πρέπει να είναι η στάση μας καθώς προσμένουμε την Δευτέρα Παρουσία;
2. Διαβάστε ξανά την περιγραφή του Ιησού για την Δευτέρα Παρουσία. Σε τι διαφέρει συγκριτικά με τις απόψεις που επικρατούν; Παρότι όλα αυτά έρχονται σε αντίθεση με την Αγία Γραφή, γιατί οι περισσότεροι τα πιστεύουν; Τι επιχειρήματα φέρνουν για να θεμελιώσουν τις απόψεις τους και πώς πρέπει εμείς να αποκρινόμαστε;
3. Πώς μπορούμε να ζούμε προσμένοντας; Ποιοι Βιβλικοί χαρακτήρες περίμεναν πολύ καιρό, και τι μπορούμε να διδαχθούμε από τη ζωή τους; Σκεφθείτε για παράδειγμα τον Ιωσήφ, τον Αβραάμ και την Σάρα, τον Χάλεβ και τον Ιησού του Ναυή. Τι διαβάζουμε στην Αποκ. 6/ς' 9,10 για την αργοπορία;